

soud však usnesením dovolil A. L-ovi podávati jménem spořitelny a odůvodnil usnesení to tím, že plná moc je řádně prokázána. První soud i dovolací stěžovatelka zastávají názor, že tím, že usnesení nabylo právní moci, bylo již rozhodnuto o těchto námitkách resp. o odporu povinného. Názor ten je mylný. Připuštění k dražení a udělení příklepu jsou dvě různé věci, nehledě k tomu, že se první soud v usnesení, kterým A. L-ovi dovolil dražiti, otázkou svolení státního dozorčího úřadu vůbec ani nezabýval, nýbrž rozhodl toliko o legitimaci A. L. jako zmocněnce spořitelny, nikoli však i o legitimaci spořitelny samé k získání dražené nemovitosti. Byl proto povinný oprávněn k vznesení odporu proti příklepu a byl také oprávněn k rekursu proti usnesení o příklepu (§§ 182 a 187 ex. ř.). Rozhodnutí nejvyššího správního soudu ze dne 14. února 1936, č. 6140/1934 a č. 8790 sbírky Bohuslavovy, jichž se dovolací stěžovatelka dovolává v příčině legitimace povinného k odporu a k rekursu proti udělení příklepu pro nedostatek svolení státního dozorčího úřadu, se týkají volby a obsazování míst ve spořitelnách, a nehodí se proto na případ projednávaný. Právem proto rekursní soud vyhověl rekursu povinného a odepřel M-ské městské spořitelně příklep nemovitostí ve vložce č. 786 v M. L. z důvodu § 184 č. 7, věta první, ex. ř., to jest pro její nezpůsobilost sjednati smlouvu, o kterou jde.

Čís. 15970.

Zmeškal-li žalovaný rok, ustanovený před okresním soudem na základě jeho námitek proti směnečnému platebnímu příkazu včas podaných, jest přiměřeně užiti předpisu § 442, odst. 2, c. ř. s. a při rozhodnutí o právních následcích zmeškání přihlédnouti i k obsahu směnečných námitek.

(Rozh. ze dne 31. března 1937, R I 300/37.)

Proti směnečnému platebnímu příkazu vydanému okresním soudem, podali žalovaní námítka, avšak k roku, ustanovenému k ústnímu jednání o podaných námitkách, se nedostavili. Soud první stolice vynesl proto k návrhu žalobcovu rozsudek pro zmeškání bez zřetele k podaným námitkám (§§ 396, 442, odst. 1, c. ř. s.). Odvolací soud zrušil napadený rozsudek a uložil prvému soudu další jednání a nové rozhodnutí, vyhradiv právní moc svému rozhodnutí. Důvody: Zmeškáním žalovaných nenastaly právní následky dotčené v §§ 396 a 442, odst. 1, c. ř. s., nýbrž věc jest posuzovati s hlediska §§ 399 a 442, odst. 2, c. ř. s., protože žalovaní odpověděli ve svých námitkách na žalobu, a jest tu tedy stejná situace, která nastává, je-li podána žalobní odpověď (Neumannův Komentář k § 552 c. ř. s.).

Nejvyšší soud nevyhověl rekursu.

Důvody:

Jest ovšem přisvědčiti právnímu názoru stěžovatelovu, že okresní soud má i ve směnečných sporech aplikovati předpisy o řízení před okresními soudy, a to s odchylkami stanovenými v §§ 555 až 559 c. ř. s.

po případě v §§ 550 až 554 c. ř. s. Z toho však neplyne, že i po včasné podání námitek proti směnečnému platebnímu příkazu vydanému okresním soudem lze při zmeškání žalované strany aplikovati předpis prvního odstavce § 442 c. ř. s. Řečený předpis se týká podle výslovného jeho znění jenom zmeškání roku, položeného na základě žaloby, nikoliv tedy roku stanoveného na základě námitek včas podaných proti směnečnému platebnímu příkazu, jenž má býti podle výslovného ustanovení třetího odstavce § 552 c. ř. s. položen o námitkách. Nutno proto při rozhodnutí o právních následcích zmeškání přihlídnouti i k obsahu námitek a tedy přiměřeně aplikovati předpis druhého odstavce § 442 c. ř. s.

Čís. 15971.

K výkladu dohody sjednané mezi nabyvatelem zbytkového statku a dřívějším pachtýřem tohoto statku, podle níž se nabyvatel zavázal nahraditi pachtýři náklady vynaložené na úrodu a stavební investice. Zamítl-li prvý soud námitku nepřipustnosti pořadu práva, opřenou žalovaným ve sporu o zaplacení oněch nákladů o to, že jde o nárok podle §§ 43, 43 a) náhr. zák. č. 329/1920 v doslovu zák. č. 220/1922 Sb. z. a n., a žalovaný v dovolání vytýkal, že by náhradu zažalované náhrady mohl požadovati jen Státní pozemkový úřad cestou administrativní, nenapadnuv zároveň ani výtkou zmatečnosti (§ 477 č. 6 c. ř. s.) usnesení procesního soudu, pojaté do rozsudku, v příčině pořadu práva, nelze se již otázkou přípustnosti pořadu zabývati.

(Rozh. ze dne 31. března 1937, Rv I 799/35.)

Proti žalobě žalující banky na zaplacení postoupené jí pohledávky, příslušící postupiteli Josefu K. z důvodu náhrady nákladů vynaložených jím jako pachtýřem zbytkového statku B. za umělá hnojiva a stavební investice, namítl žalovaný nabyvatel řečeného statku mimo jiné nepřipustnost pořadu práva, ježto nárok ten jest nárokem podle náhradového zákona č. 329/1920 ve znění zák. č. 220/1922 Sb. z. a n., takže se ho nelze domáhati sporem na soudě, nýbrž zvláštním řízením u Státního pozemkového úřadu. Soud první stolice žalobě vyhověl, zamítnuv námitku nepřipustnosti pořadu práva. Odvolací soud potvrdil rozsudek prvního soudu v otázce, o niž tu jde, z těchto důvodů: Ze zprávy Státního pozemkového úřadu ze dne 3. června 1932, č. j. 74.475/33-III/2 vychází zejména najevo, že šlo o výši náhrady za náklady na novou úrodu vynaložené Josefem K., které měl žalovaný podle podmínek stanovených při převzetí zbytkového statku B. hraditi přímo Josefu K.; část tohoto nároku byla vyrovnána a o zbytku se Josef K. nemohl se žalovaným dohodnouti; proto požádali oba Státní pozemkový úřad o zprostředkování dohody mezi nimi; Státní pozemkový úřad v uvedené zprávě výslovně uvedl, že jde o nárok K. přímo na žalovaném vymáhaný, kterýžto postup byl mezi nimi od počátku ujednán, a že Státní pozemkový úřad v příčině nákladů těch žádného nároku sám